

Jacques de Vroomen

Culturele uitwisseling

Ik breng een paar weken in Vietnam door en lees in een Engelse versie van een Vietnamese krant dat het Noorse vorstenhuis een officieel bezoek aan Vietnam brengt. Ter culturele verwelkoming van de koninklijke gasten zal een echte Ibsen worden opgevoerd: *Hedda Gabler*, in het Vietnamees. Mooie gelegenheid voor het koninklijk stel om eens exclusief de lichaamstaal van de acteurs te volgen, want Vietnamees zullen die Noren ook wel niet verstaan.

Hedda Gabler, een hysterica. Een vat vol agressie. Gevolg van het keurslijf waarin een ontwikkelde Noorse vrouw anno 1900 moest leven? Of gewoon aangeboren gekte? Ibsen is een groot schrijver en laat de kijker dus met de nodige vragen zitten.

In de krant komt ook een van de acteurs aan het woord. Hij legt uit wat je van dit stuk kunt leren: 'Het stuk maakt duidelijk dat het allemaal goed komt, als je maar je best doet.'

De boodschap van Ibsen door de Vietnamese zeef gehaald. Zitten wij als we oosters toneel naar West-Europa halen er net zo ver naast?

De haken en ogen van de internationale culturele uitwisseling. Ik wist niet dat die van zo'n kolossaal formaat konden zijn.